

متن پرسش

عرض ادب و احترام: نظر به سخنرانی استاد داوری (در طلب فرهنگ) و مباحث بعد از آن با استاد عزیز ۱. ارائه دکتر داوری با راه حل های ابتر چه نتیجه ای را غیر از فتح باب های دیگری در بین ابواب بسته قبلی به همراه دارد؟ در جایگاه استاد داوری و یا جنابان چرا نمی شود جمع بندی دقیقی داشت؟ بسیار در گفته های شما خوانده ام که باید بستری برای پذیرش قال الباقر و قال الصادق باشد. آیا این بستر اسمش در بحث نشده فرهنگ؟ پس چیز تازه ای ارائه نشد یا در فهم حقیر نیست. اینکه در سیر مباحث اخیر (جهانی بین دو جهان) تاکید بر عدم انتظار مخاطب بر نتیجه دقیق می شود برای چیست؟ آیا نمی توان اینطور مباحث را ساده تر و روان تر ارائه کرد یا اقتضای شرایط جلسه بعضی امور را مثل مشروطه دخیل کرده است؟ ۲. در قسمتی از فرمایشات شما گوشزد می شود که «خطر اینکه انقلاب اسلامی سیاسی شود هست.» تفاوت این سیاست با سیاستی که حضرت آقا در کتاب انسان ۲۵۰ ساله بدان اشاره دارند در چیست؟ ۳. به نظر حقیر در بین صحبت های دکتر داوری یک نکته طلایی و دقیقی بود نادیده گرفته شد که اگر استاد عزیز بدان بپردازند بسیار سپاسگزار خواهم بود. «چرا امیدوار نباشیم که خلوت نشینی دستی از غیب برآورد و چراغی بیافروزد.» با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. همه عرض بنده آن است که همراهی با اهل تفکر و کسانی که زمان و تاریخ خود را می شناسند و نسبت به مسائل جامعه، نگاهی ریشه ای و فلسفی دارند، موجب می شود تا ما بر اساس مسائل زمانه خود به متون مقدس مان یعنی قرآن و روایت رجوع کنیم ۲. آری! سیاستی که عین دیانت است، همان دینداری است با نظر به مسائل اجتماعی ۳. به نظر بنده حضور در بستر تاریخی انقلاب اسلامی منجر می شود تا عطایایی از عالم غیب و معنا به سوی انسان ظهور کند و در این مورد اخیراً در جلسه سالگرد شهید حججی که به صورت مجازی برگزار شد، عرایضی مطرح گردید. موفق باشید